

Розділ 1

Шіну стояв перед дзеркалом в повний зріст і поправляв краватку. М'яка тканина, що обвивала його пальці, здавалася дивно незнайомою. Це могло бути тому, що він давно не носив її, або тому, що краватка, на відміну від жорсткої уніформи, яку він зазвичай носив, була предметом розкоші, яку він купив у елітному магазині.

Шіну тричі поправляв краватку. Потім він глянув на свій наручний годинник. За десять хвилин до сьомої. До виїзду лишалось 20 хвилин.

Він схопив піджак і вийшов з гардеробної.

Двокімнатний офістель¹ Шіну був помірних розмірів і був мебльований лише необхідними: телевізором, диваном, обіднім столом та іншими предметами. По суті, він купив їх, тому що вони здавалися необхідними для дому, а не для практичного вжитку. В результаті все виглядало так само блискучим і новим, як і в день, коли він їх купив.

Шіну акуратно поклав піджак на стілець і включив телевізор. Це був канал новин. Його не особливо цікавили поточні події чи економіка. Це була просто звичка.

Драми та естрадні шоу мали надто багато персонажів і були надто галасливими. Новини, з їхніми постійними ведучими, не були ані надто тихими, ані надто гучними, що робило їх ідеальними для фонового шуму. Іноді він навіть переходив на прогноз погоди.

– Добрий вечір, зараз починаються новини о 7 годині.

¹ офістель - будівля, що поєднує в собі комерційні та житлові приміщення, часто зустрічаються в Південній Кореї

Після кількох рекламних роликів з'явився візуально знайомий ведучий. Коротко глянувши на типову прямолінійну поведінку ведучого, Шіну попрямував до кухні, щоб поснідати.

Він швидко налив молоко в пластмасовий стакан. Потім пересунув великий контейнер з протейновим порошком, який стояв з іншого боку обіднього столу. Він додав кілька мірних ложок порошку, який мав затхлий запах, запечатав кришку і енергійно струсив його.

Незважаючи на часті тренування, тип статури Шіну не дозволяв йому легко нарощувати м'язи, тому потрібно було регулярно споживати білок. В іншому випадку він швидко схудне і йому доведеться розбиратися з грубими питаннями про те, як він може тримати в руках зброю, захищати країну або навіть тренуватися з таким кволим тілом. Його світла шкіра, яка не легко засмагала, і менш чіткі риси обличчя погіршували ситуацію.

Більш нахабні глузливо запитували, чи не спокушає він ворогів, чи не збиває він їх з пантелику, ворущачи стегнами, чи отримав він своє звання завдяки зв'язкам.

Шіну не відповідав на такі зауваження. Якщо він потрапляв на завдання з такими хлопцями, він вдавав, що дає осічку, відстрілюючи їм мізинці на ногах або розколюючи мочки вух. Це був дуже дієвий спосіб змусити їх замовкнути.

Однак Шіну було важко набрати масу, тому він взяв собі за правило споживати білок на регулярній основі.

Шіну сидів на дивані, попиваючи свій протейновий коктейль. Він витягнув деякі документи, які переглядав напередодні ввечері, включаючи кілька фотографій та особисту інформацію.

[Хан Тебек]

Поруч зі смислово надрукованим ім'ям було фото незнайомого чоловіка. Шіну пильно вдивлявся в фотографію паспортного розміру. Його погляд привернуло привабливе обличчя.

За словами його військового приятеля, який отримав цю роботу, Хан Тебек був справжньою знаменитістю. Той сказав, що він був найпривабливішим із синів конгломератних сімей, автогонщиком, хобі якого було зводити жінок з розуму, мав велику мережу друзів-знаменитостей і навіть брав участь у фотосесіях розкішних брендів, незважаючи на те, що був звичайною людиною.

Коли Шіну вперше почув це, він просто розсміявся. Але побачивши фото, йому довелося визнати, що цей чоловік дійсно дуже гарний.

У чоловіка були глибоко посаджені, вирізані очі. Ніс у нього був гострий, але гладкий. Його губи були приємної товщини, а шкіра здавалася чистою і пружною, як і личить багатому спадкоємцю.

Фотографій було набагато більше. Це були фото з фотосесій, від репортерів, кадри, на яких він у костюмі автогонщика тримає в руках трофей, а також фото з друзями. Усміхнене обличчя виглядало зовсім інакше, ніж невиразне.

Його посмішка... Ну, як йому це сформулювати? Вона мала дивне, грубе відчуття. Це не обличчя того, хто завжди дотримуватиметься належного етикету. Він здавався грайливим і незрілим.

Гортаючи скріплені фотографії, Шіну зосередився на документах.

[Вік: 28 років

Зріст: 188см

Вага: 82кг

День народження: 18 жовтня

Додаткова інформація: Єдиний спадкоємець HW Group, в даний час керівник команди підтримки управління HW.

Батько – Пак Джінгьом, нинішній голова HW.

Мати – Хан Кьона, колишня голова HW, померла у 2018 році.

Особливі примітки: Пак Джінгьом і Кан Хьона вдруге одружилися в 2017 році]

Горло Шіну повільно рухалося вгору і вниз.

– Його прізвище – прізвище матері. Він єдиний спадкоємець конгломерату, але його посада лише лідера команди... Це був голова Пак Джінгьом, який найняв мене охоронцем... Хоч це й називають охоронцем, але я маю щогодини писати звіт про його діяльність...

Його біологічна мати, яка була початковою власницею компанії, померла. Його вітчим одразу зайняв посаду голови. Спадкоємець, замість того щоб бути президентом або директором, був лише лідером команди. Вітчим так хотів знати про повсякденні справи пасинка, що призначив охоронця, який мав стежити і повідомляти про нього все.

Хоча він дуже мало знав про конгломерати, він мав узагальнене уявлення про їхні взаємини.

Шіну стукав по інформації про батьків середнім пальцем. Потім він помітив слово, яке турбувало його вже декілька днів.

[Стан здоров'я: невиліковна хвороба]

– Невиліковна хвороба...

Якщо це невиліковне захворювання, повинні бути конкретні вказівки і запобіжні заходи. Що вони мали на увазі написавши лише “невиліковна хвороба”? Що це за невиліковна хвороба така? Якщо він все ще може випивати з друзями, ходити на роботу і навіть займатися фізично важкими видами діяльності, такими як перегони, це не може бути так серйозно, чи не так?

Випиваючи свій протейновий коктейль, Шіну по черзі розглядав фотографії Тебека і слово “невиліковна хвороба”. Слухав Шіну чи ні, ведучий на телевізорі продовжив старанно говорити.

– До інших новин, сьогодні близько другої ночі в Йоніні, Кьонгідо, розбився вертоліт. Це був вертоліт спецназу, який повертався до Командування спеціального призначення армії після виконання завдання. За більш детальною інформацією звертаємося до репортера Кім Док Хьона. Репортер Кім.

Шіну смикнув головою вгору. Знайомі слова на кшталт Командування спеціального призначення, вертоліт, і спецназ пронизували його зосередженість на документах.

Шіну потер груди вказівним пальцем. Крізь сорочку він відчував твердий плаский метал під кінчиками пальців. Це був його медальйон смерті².

Незважаючи на те, що з моменту його списання минуло більше року, він все ще носив свій медальйон смерті, тому що відчував себе ніяково без нього.

² Ідентифікаційний жетон військовослужбовця, також жетон-особистий нómер (сленг. особистий ярлик, собача бірка, медальйон смерті) — передбачений Женевськими конвенціями особистий ідентифікаційний жетон військовика; обов'язковий до носіння знак, що дозволяє швидко ідентифікувати вбитих та поранених на полі бою військовослужбовців.

Інші можуть висміяти його за те, що він вихваляється тим, що він ветеран спецназу.

Картинка на телевізорі змінилась, і з'явився репортер на задньому плані якого була гора.

– Сьогодні близько другої години ночі чорний вертоліт розбився на горі Хампаксан у Йоніні, Кьонгідо, – йдеться у повідомленні.

– На щастя, вертоліт використовував дерева як подушку під час аварії, тому вибуху не було.

Зображення на екрані знову змінилося, показавши спотворений вертоліт. Чорний вертоліт зім'явся, як алюмінієва банка, а зламані лопаті гвинта загрозливо застрягли на схилі гори. Шіну подивився на ситуацію з суворим виразом обличчя.

– Вертоліт КУХ-1, на борту якого перебувало дев'ять бійців спецназу та один пілот, які поверталися із завдання. У Міністерстві національної оборони заявили, що вертоліт розбився через відмову двигуна, деталі з'ясовуються.

– Завдяки тому, що вертоліт впав посеред гори, додаткових жертв, крім солдатів на борту, не було. Семеро з дев'яти осіб, які перебували на борту, загинули миттєво, а двоє отримали важкі поранення і наразі перебувають на лікуванні у військовому шпиталі.

– Міністерство національної оборони оточило підніжжя гори, де приземлився вертоліт, і робить все можливе, щоб запобігти подальшим пошкодженням.

На цьому новина закінчилася. Шіну трохи нахилив голову набік.

– Відмова двигуна на військовому вертольоті?

Яке абсурдне виправдання. Військові вертольоти, особливо ті, що використовуються спецназом, проходять ретельну перевірку. Хоча незначна несправність може виникнути випадково, її не повинно бути достатньо, щоб спричинити аварію. Навіть якщо це станеться, це не повинно бути настільки раптовим, щоб пасажирів не змогли евакуюватися.

Найголовніше....

– Постріли...

Усередині вертольота були сліди від пострілів. Не зовні, а всередині. Хоча їх було складно побачити через кров, розбризкану повсюди, Шіну ясно бачив це. Вузькість отворів вказувала на те, що це була не серія випадкових пострілів, а скоріше черга вогню. Чи був у вертольоті ворог?

Телефон Шіну загудів, коли він розмірковував, міцно притискаючись кінчиком пальця до медальйону смерті. Це був будильник, який нагадував йому, що вже час виходити.

Шіну неохоче підвівся на ноги. Він підняв пульт, і вимкнув телевізор.

У квартирі запанувала тиша.

На той час, коли ліфт дістався до місця призначення, Шіну розстебнув піджак. Він швидко подивився в дзеркало, смикнувши костюм, щоб розгладити зморшки, поправив краватку і відкашлявся.

Незважаючи на те, що він вже зустрічався з головою Пак Джінгьоном для співбесіди і отримав наказ розпочати роботу за три дні до цього, він все ще нервував через те, що буде проводити час з Хан Тебеком.

Йому потрібно було справити гарне перше враження.

Навіть попри те, що він не працював разом з ним і не був з ним в екстрених ситуаціях, було надзвичайно важливо справити гарне враження. Зрештою, його найняли для захисту, а з точки зору ієрархії, Тебек, як син роботодавця, був його начальником.

Це була перша робота Шіну у цивільному світі. Військова служба була зовсім іншим досвідом. Однак він не думав, що все буде суттєво інакшим. Він мав виконувати накази, захищати когось, звітувати начальнику. Це було схожим.

З дзвінком відчинилися двері ліфта.

Перед очима постав елегантний інтер'єр компанії. Чистий, з кількома дорогими світильниками та гармонійно розташованими скульптурами. Працівники були зайняті, готуючись до робочого дня.

Шіну вийшов і озирнувся. В його уяві цей звичайний офіс перетворився на поле битви.

Всі вікна розбиті, вороги увірвалися всередину. Тримавши пістолет він чув людські крики. Шіну перекидає стіл, щоб укритися, вороги відкрили вогонь. Дерев'яний стіл швидко перетворився на мотлох.

Він скотився за стовп, коли той посипався від шквалу куль, розкидаючи навкруги цементний пил.

Шіну відкрив вогонь у відповідь. Вороги падали, один за одним. Раптом курок полегшав. Беззвучні постріли пістолета перетворилися на порожні клацання. У нього закінчилися патрони. Шіну поспішно викинув порожній пістолет.

Він шукав щось, що можна було б використати як зброю, і виявив зазубрені скульптури. Відламати шматок, щоб використати його як імпровізований ніж, здавалося непоганим планом. Він вже збирався кинутися до ворога....

– Пане Лі Шіну?

Жінка з волоссям, зав'язаним у хвіст, окликнула його. Шіну здригнувся, і його плечі сіпнулися. Вона посміхнулась і попрямувала по коридору.

– Ви тут як охоронець лідера команди Хана, так? Будь ласка, пройдіть за мною.

– А-а... Так. Дякую.

Нахиливши голову, Шіну пішов за нею по коридору.